

УДК 342.9:351.81

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-12\(22\)-582-593](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-12(22)-582-593)

Філоненко Оксана Вікторівна аспірант кафедри адміністративного права та процесу, Національна академія внутрішніх справ, м.Київ, <https://orcid.org/0000-0002-1965-6478>

ЗМІСТ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ЗУПИНКИ, СТОЯНКИ ТА ПАРКУВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Анотація. Статтю присвячено комплексному аналізу суспільних відносин у сфері зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів як єдиного об'єкта адміністративно-правової охорони. Метою є з'ясування особливостей нормативного регулювання і практики застосування ст. 122 та ст. 152-1 КУпАП, виявлення проблем конкуренції й дублювання складів адміністративних правопорушень, а також обґрунтування потреби узгодженого підходу до забезпечення безпеки дорожнього руху та належного функціонування міського простору. Методологічну основу становлять системний і порівняльно-правовий аналіз, формально-юридичний метод, доктринальне тлумачення категорій «дорожній рух» і «безпека дорожнього руху». Показано, що формальне віднесення порушень зупинки/стоянки до безпеки дорожнього руху, а порушень паркування – до сфери благоустрою, не усуває спільності охоронюваних інтересів: забезпечення безпечного, впорядкованого та доступного дорожнього середовища, включно із захистом прав осіб з інвалідністю. Обґрунтовано, що колізійність і фрагментарність адміністративних заборон у цьому сегменті ускладнює правозастосування, підвищує ризики різнотлумачення, знижує невідворотність відповідальності та превентивний ефект санкцій. Наголошено на значенні нормативного й організаційного забезпечення дорожньої безпеки як інтегрованої системи, що охоплює правове регулювання, контроль, технічний стан доріг і ТЗ, інформаційне забезпечення та управлінські стандарти. У висновках акцентовано на доцільності комплексного бачення цих правовідносин і на потребі уточнення критеріїв відмежування складів, уніфікації термінології та процедур контролю, включно із цифровими засобами фіксації порушень, з метою підвищення правової визначеності й ефективності правоохоронної функції держави у сфері дорожнього руху. Також визначено, що суспільні відносини у сфері зупинки та стоянки транспортних засобів, як складова суспільних відносин у сфері безпеки дорожнього руху, являють собою відносини щодо забезпечення захищеності учасників руху від виникнення дорожньо-транспортних інцидентів і їх негативних наслідків, що досягається за допомогою інформаційного супроводу

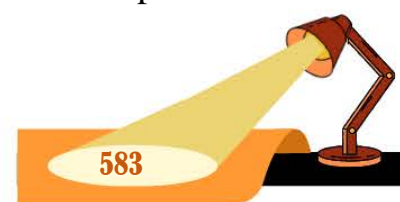
дорожнього руху, забезпечення належної якості проїзної частини й транспортної інфраструктури, правового та організаційного забезпечення, стану транспортних засобів, системи підготовки водіїв, системи управління безпекою руху, логістичної підтримки та матеріально-технічного забезпечення, рівня правової культури громадян і дотримання ними правил дорожнього руху.

Ключові слова: безпека дорожнього руху; адміністративна відповідальність; адміністративно-правове регулювання; правопорушення; публічне адміністрування.

Filonenko Oksana Viktorivna Postgraduate Student of the Department of Administrative Law and Procedure, National Academy of Internal Affairs, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-1965-6478>

CONTENT AND CHARACTERISTICS OF SOCIAL RELATIONS IN THE SPHERE OF STOPPING, STANDING AND PARKING OF VEHICLES

Abstract. The article is devoted to a comprehensive analysis of social relations in the sphere of stopping, standing and parking of vehicles as a single object of administrative-law protection. The purpose is to clarify the specific features of normative regulation and the practice of applying Articles 122 and 152-1 of the Code of Ukraine on Administrative Offences (CUAO), to identify problems of competition and duplication of the elements of administrative offences, and to substantiate the need for a coordinated approach to ensuring road traffic safety and the proper functioning of urban space. The methodological framework comprises systemic and comparative legal analysis, the formal-legal method, and doctrinal interpretation of the categories “road traffic” and “road traffic safety”. It is demonstrated that the formal attribution of stopping/standing violations to road traffic safety, and parking violations to the sphere of urban improvement, does not eliminate the commonality of the protected interests, namely the provision of a safe, orderly and accessible road environment, including the protection of the rights of persons with disabilities. It is substantiated that the collision-prone and fragmented nature of administrative prohibitions in this segment complicates law enforcement, increases the risks of divergent interpretation, reduces the inevitability of liability and weakens the preventive effect of sanctions. Emphasis is placed on the importance of regulatory and organisational support for road safety as an integrated system encompassing legal regulation, control, the technical condition of roads and vehicles, information support and management standards. The conclusions underline the expediency of a comprehensive vision of these legal relations and the need to clarify the criteria for delimiting offence elements, to unify terminology and control procedures, including digital means of recording offences, with a view to enhancing legal certainty and the effectiveness of the State’s law-enforcement function in the field of road traffic. It is also determined that social relations in the sphere of

stopping and standing of vehicles, as a component of social relations in the field of road traffic safety, constitute relations aimed at ensuring the protection of road users from the occurrence of road traffic incidents and their negative consequences, which is achieved through information support for road traffic, ensuring the proper quality of the carriageway and transport infrastructure, legal and organisational support, the condition of vehicles, the system of driver training, the road safety management system, logistical support and material and technical provision, the level of legal culture of citizens and their compliance with road traffic rules.

Keywords: road traffic safety; administrative liability; administrative-law regulation; offences; public administration.

Постановка проблеми. Необхідність дослідження зумовлена зростаючою роллю суспільних відносин у сфері зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів у системі забезпечення безпеки дорожнього руху та належної організації міського простору. Інтенсифікація автомобільної мобільності, підвищення щільності транспортних потоків у населених пунктах, розширення практики платного та пільгового паркування, а також впровадження автоматизованих засобів фіксації правопорушень об'єктивно загострюють проблеми правового регулювання відповідних відносин і правозастосовної практики.

Нормативне закріплення адміністративної відповідальності за порушення правил зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів у різних статтях КУпАП, що формально віднесені до різних сфер публічного адміністрування (безпека дорожнього руху та благоустрій населених пунктів), призводить до конкуренції й дублювання складів адміністративних правопорушень, неоднакового тлумачення об'єктів посягання та ускладнення реалізації принципу правової визначеності. Такий стан негативно впливає на ефективність адміністративно-правових механізмів превенції, знижує рівень невідворотності адміністративної відповідальності та не забезпечує належного балансу між інтересами держави, територіальних громад і учасників дорожнього руху.

За цих умов наукове осмислення суспільних відносин у сфері зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів як єдиного об'єкта адміністративно-правової охорони набуває особливого значення. Комплексний підхід до аналізу зазначених відносин дозволяє обґрунтувати напрями удосконалення нормативного регулювання, підвищення ефективності правозастосування та розвитку системи забезпечення безпеки дорожнього руху в контексті сучасних викликів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання адміністративно-правового регулювання та забезпечення безпеки дорожнього руху ґрунтовно досліджені у працях вітчизняних учених-юристів. Вагомий внесок у формування теоретичних засад правового регулювання цієї сфери зробив В.І. Приходько, який підкреслює визначальну роль Конституції України та системи спеціальних

законів у забезпеченні безпеки дорожнього руху й акцентує на комплексному характері відповідного нормативного масиву.

Адміністративно-правову природу регулювання дорожнього руху та його безпеки досліджував В.М. Бесчастний, обґрунтовуючи домінування норм адміністративного права у впорядкуванні поведінки учасників дорожнього руху та реалізації контрольних і примусових повноважень держави. У працях В. Горкавого адміністративна відповідальність розглядається як ключовий інструмент превенції порушень правил дорожнього руху та засіб підвищення правової культури його учасників.

Окремі аспекти захисту прав учасників дорожнього руху розкрито у наукових дослідженнях В.А. Головка, який визначає адміністративно-правові механізми як систему методів відновлення порушених прав і притягнення винних осіб до відповідальності. Фундаментальні положення щодо універсального характеру адміністративної відповідальності та її значення для охорони публічних правовідносин сформульовано В.Б. Авер'яновим. Питання державного контролю у сфері дорожнього руху аналізували Б.В. Домашлинець і О.Г. Козинець, акцентуючи на необхідності застосування заходів переконання і примусу.

Водночас у зазначених наукових працях переважає аналіз загальних проблем безпеки дорожнього руху та адміністративної відповідальності, тоді як суспільні відносини у сфері зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів здебільшого розглядаються фрагментарно, без їх комплексного осмислення як єдиного об'єкта адміністративно-правової охорони, що зумовлює актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Мета статті полягає у здійсненні комплексного адміністративно-правового аналізу суспільних відносин у сфері зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів як єдиного об'єкта правоохорони, з'ясуванні особливостей їх нормативного регулювання, виявленні проблем конкуренції й дублювання складів адміністративних правопорушень, а також в обґрунтуванні напрямів удосконалення адміністративно-правових механізмів забезпечення безпеки дорожнього руху

Виклад основного матеріалу. Аналіз суспільних відносин у сфері зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів (далі – ТЗ) як об'єкта правоохорони зумовлений особливостями їх нормативно-правового регулювання та значущістю для забезпечення безпеки дорожнього руху і належного функціонування міського простору. Специфіка зазначених правовідносин полягає в тому, що КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за посягання на них у межах декількох статей, що мають різне галузеве спрямування, але регулюють тісно пов'язані за змістом суспільні відносини [1].

Ключовою нормою, що встановлює відповідальність за порушення правил зупинки та стоянки ТЗ, є ст. 122 КУпАП. Вона охоплює широкий спектр адміністративних проступків, зокрема порушення правил зупинки і стоянки, дії,

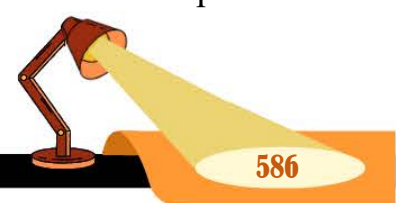
що створюють перешкоди дорожньому руху або загрожують його безпеці, неправомірне зайняття місць, відведених для осіб з інвалідністю чи ТЗ з електричними двигунами, а також створення перешкод для користування такими місцями. У свою чергу, ст. 152-1 КУпАП регламентує відповідальність за порушення правил паркування ТЗ, неоплату послуг з користування майданчиками для платного паркування, недотримання вимог щодо їх облаштування та функціонування, а також неправомірне використання пільгових паркувальних місць [1].

Аналіз наведених норм дає підстави констатувати, що у практиці їх застосування виникає проблема конкуренції та дублювання складів адміністративних правопорушень. Формально правовідносини у сфері зупинки та стоянки ТЗ законодавець пов'язує із забезпеченням безпеки дорожнього руху, тоді як правовідносини у сфері паркування – зі сферою благоустрою населених пунктів. Водночас фактичний зміст адміністративних заборон і об'єктів посягання свідчить про їх спільну спрямованість на забезпечення безпечного, впорядкованого та доступного дорожнього середовища. Це обумовлює необхідність комплексного підходу до дослідження зазначених суспільних відносин як єдиного об'єкта правоохорони.

Починаючи з суспільних відносин у сфері зупинки та стоянки ТЗ, слід зазначити, що транспортна сфера являє собою ключовий сектор економіки, оскільки виконує функцію своєрідної кровоносної системи у складній структурі сучасної економіки. Як важлива ланка транспортної інфраструктури, автотранспорт забезпечує переміщення експортно-імпорتنих товарів різної номенклатури з метою сприяння технічному прогресу та розвитку міжнародного культурного обміну. Сучасне економічно розвинене суспільство вкрай залежне від функціонування автомобільного транспорту, який забезпечує значну частину потреб населення в переміщенні пасажирів та вантажів. Значний вплив на рівень безпеки має також якість нормативного забезпечення та рівень упорядкованості регулювання зазначених суспільних відносин [2, с. 57].

Нормативно-правове регулювання у сфері безпеки дорожнього руху виступає одним із базових інструментів впливу на процес організації дорожнього руху, а також забезпечення дотримання вимог щодо безпечного пересування. Застосування загальнообов'язкових правил поведінки до учасників дорожнього руху формує відповідний правовий режим функціонування транспорту, що відповідає національним інтересам.

В.І. Приходько, характеризуючи правове регулювання безпеки дорожнього руху, підкреслює, що Конституція України є основним джерелом і фундаментальним нормативним актом, який визначає засади функціонування будь-якої сфери суспільних відносин. У галузі безпеки дорожнього руху в Україні діє широкий комплекс законодавчих актів, серед яких можна назвати закони України «Про дорожній рух», «Про автомобільні дороги», «Про транспорт», «Про автомобільний транспорт», «Про обов'язкове страхування цивільно-

правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», «Про перевезення небезпечних вантажів», «Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період» тощо [3, с. 104].

Відносини, пов'язані з регулюванням дорожнього руху та його безпеки, є сферою дії правових норм. Особливість правового регулювання безпеки дорожнього руху, як зазначає В.М. Бесчастний, полягає в тому, що воно здебільшого здійснюється через норми адміністративного права [4, с. 11].

Адміністративно-правове регулювання безпеки дорожнього руху – це реалізація норм права у відповідній сфері суспільних відносин через спеціальні юридичні інструменти, що забезпечують функціонування дорожнього руху на прогнозованому рівні з мінімізацією імовірності настання трагічних або серйозних наслідків [2, с. 60].

Погоджуємося з висловленою В. Горкавим позицією, що скоротити кількість випадків порушення Правил дорожнього руху можливо лише за умови підвищення рівня правової культури серед усіх учасників руху, а також застосування комплексу превентивних заходів і підвищення суворості адміністративної відповідальності за вчинення відповідних правопорушень. В Україні провідну роль у запобіганні порушенням у сфері дорожнього руху відіграють саме адміністративно-правові засоби. Про це свідчить тенденція до поступового посилення адміністративної відповідальності для учасників дорожнього руху як засобу компенсації технічної несправності транспортних засобів, недоліків дорожньої інфраструктури, слабкої професійної підготовки водіїв [5, с. 191].

Адміністративно-правові механізми забезпечення безпеки дорожнього руху – це врегульована нормами адміністративного права сукупність правових інструментів (методів, прийомів), за допомогою яких держава гарантує належне функціонування правового режиму безпеки дорожнього руху з метою захисту прав усіх його учасників, попередження та припинення правопорушень, притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності й зменшення рівня травматизму внаслідок ДТП [6, с. 66].

Розглядаючи суть адміністративно-правових інструментів крізь призму охорони прав осіб, які беруть участь у дорожньому русі, В.А. Головка обґрунтовано визначає їх як систему методів і способів, за допомогою яких компетентні органи та посадові особи здійснюють захист порушених прав, свобод і законних інтересів громадян, що є учасниками дорожнього руху, з метою їх відновлення, відшкодування потенційних збитків і притягнення до відповідальності винних осіб [7, с. 12]. З огляду на зазначене, результативним і незамінним засобом впливу на поведінку водіїв і підвищення рівня безпеки на дорогах має стати належне нормативне врегулювання у сфері безпеки дорожнього руху

Категорія «дорожній рух» інтерпретується як діяльність, урегульована нормами права, що носить соціальний характер і спрямована на здійснення

переміщення осіб та вантажів транспортними шляхами із використанням або без використання транспортних засобів. Безпека дорожнього руху становить такий стан, що характеризується ступенем убезпечення учасників дорожнього руху та держави від дорожньо-транспортних інцидентів і пов'язаних із ними наслідків, а також гарантує захист прав та інтересів осіб, які реалізують своє право на пересування [8, с. 13].

Безпека дорожнього руху охоплює стан захищеності учасників пересування від загроз заподіяння шкоди їхньому життю, здоров'ю та майну і забезпечується сукупністю взаємопов'язаних елементів. До них належать якісне нормативне регулювання, ефективний механізм контролю, належний технічний стан доріг і ТЗ, функціонування систем екстреної медичної допомоги, а також невідворотність юридичної відповідальності за правопорушення [9, с. 180]. У цьому контексті зупинка, стоянка та паркування ТЗ виступають важливими елементами загальної системи безпеки дорожнього руху.

Під терміном «безпека на автомобільному транспорті» обґрунтовано розуміють рівень убезпечення та комплекс превентивних заходів, спрямованих на попередження злочинів (зокрема, шахрайства, викрадення вантажів чи транспортних засобів, нападів на водіїв та автотранспорт), а також протидію терористичним загрозам. Що стосується безпеки дорожнього руху, то вона охоплює рівень забезпечення та превенції аварій на транспортних артеріях, незалежно від того, чи тягнуть вони за собою матеріальні збитки, тілесні ушкодження або летальні наслідки. Зазначені аспекти для громадськості становлять одну з найбільш актуальних проблем [10, с. 228].

Проблематика безпеки дорожнього руху є фундаментальним чинником сталого розвитку суспільства. Висока щільність автотранспорту є характерною ознакою індустріалізованої економіки держав. Проте транспортні засоби одночасно становлять потенційну загрозу для життя і здоров'я громадян. Керівництво багатьох держав концентрує увагу на зменшенні кількості осіб, які зазнали тілесних ушкоджень або загинули внаслідок ДТП. Світова спільнота надає значної ваги процесу напрацювання та реалізації практичних механізмів, спрямованих на забезпечення безпечного дорожнього середовища з метою протидії травматизму на автошляхах. Застосування технічних засобів автоматизованого фіксування порушень правил дорожнього руху може сприяти зменшенню кількості аварій. Відомо, що такі прилади ефективно функціонують у багатьох державах, зокрема в Швеції, Німеччині, Великій Британії, Швейцарії, Італії, Австрії, Нідерландах, Франції тощо [11, с. 191].

Також слід зупинитись на такому поняття як «безпека дорожнього руху», що являє собою стан, який забезпечує можливість для всіх учасників пересування автодорожньою інфраструктурою здійснювати його у безпечний спосіб, що регламентується відповідними нормативно-правовими актами і підтримується діяльністю компетентних інституцій, а також визначається

екологічними, технологічними, правовими та науковими чинниками. Для удосконалення рівня безпеки дорожнього руху необхідно враховувати зростання інтенсивності транспортних потоків, розвиток інновацій у сфері дорожнього будівництва та оновлення автопарку. Система забезпечення безпеки руху та регламентування експлуатації транспортних засобів перебувають у тісному взаємозв'язку, утворюючи інтегрований масив суспільних відносин [12, с. 125].

Рівень безпеки дорожнього руху в Україні залишається доволі вразливим. До ключових причин виникнення ДТП належать дефіцит належної інформаційної підтримки для учасників дорожнього руху, незадовільний технічний стан дорожнього покриття, прорахунки у проектуванні вулично-дорожньої мережі та об'єктів інфраструктури. Указані, на перший погляд, другорядні чинники нерідко перетворюються на головні передумови виникнення дорожньо-транспортних пригод. Утім, основною причиною ДТП варто вважати порушення учасниками правил дорожнього руху.

Виникає логічне питання: у чому полягають підстави недостатнього рівня безпеки дорожнього руху в державі та які чинники зумовлюють такий стан. Відповідь очевидна: насамперед, це незадовільний технічний стан дорожніх артерій; зневажливе ставлення учасників до правил дорожнього руху; експлуатаційна непридатність окремих транспортних засобів, що перебувають у користуванні; недосконалість систем логістичного та матеріального забезпечення в частині надання термінової медичної й іншої допомоги у разі ДТП. Всі ці елементи поєднує спільна проблема – відсутність ефективно закріплених на рівні законодавства механізмів відповідальності суб'єктів дорожнього руху.

Поділяється думка, що нинішній стан організації та управління сферою безпеки дорожнього руху не відповідає актуальним викликам і потребам як суспільства, так і держави, що зумовлено дефіцитом методичного та інформаційного підґрунтя для формування та реалізації системного підходу до управління безпекою на дорогах. Це створює нагальну необхідність стимулювання учасників дорожнього руху до активного впровадження заходів щодо підвищення безпеки, що можливо лише за умови прийняття та неухильного дотримання положень міжнародних нормативних актів у сфері ефективного управління дорожнім рухом, у тому числі вимог міжнародного стандарту ISO 39001.

Отже, серед головних чинників, що спричиняють дорожньо-транспортні пригоди, варто виокремити недосконалість системи інформування учасників дорожнього руху, незадовільний технічний стан дорожнього полотна та інфраструктурних об'єктів, прогалини в нормативному та управлінському регулюванні дорожнього руху, недостатній технічний рівень транспортних засобів, проблеми у сфері підготовки водіїв, неефективність механізмів управління безпекою руху, недосконалу логістичну й матеріально-технічну інфраструктуру, що має забезпечувати оперативне реагування у випадках дорожньо-транспортних подій, низький рівень правосвідомості громадян та їхню

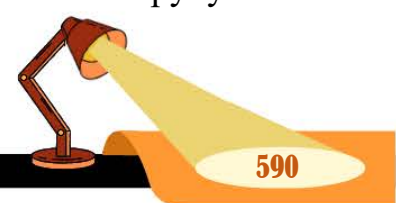

протиправну поведінку, що проявляється в порушеннях правил дорожнього руху. Реформування інституту адміністративної відповідальності є ключовою умовою для підвищення рівня безпеки на автошляхах.

Можна вважати обґрунтованим твердження про те, що за сучасних умов провідним засобом гарантування безпеки дорожнього руху є адміністративна відповідальність, за допомогою якої реалізується система протидії дорожньо-транспортним правопорушенням, проводиться профілактика злочинності, здійснюється запобігання аварійності та мінімізація наслідків травматизму. Цей інструмент забезпечує стабільність правового режиму у сфері вантажних і пасажирських перевезень. Відтак, проблематика адміністративної відповідальності за порушення у сфері безпеки дорожнього руху залишається предметом підвищеної уваги [13, с. 62].

Слід наголосити, що проблема порушень правил дорожнього руху стосується не лише водіїв автотранспортних засобів, а й пішоходів, велосипедистів, пасажирів громадського транспорту та інших учасників дорожнього руху. Рівень навантаження автомобільних шляхів в Україні поступово зростає, що, відповідно, спричиняє збільшення кількості дорожньо-транспортних інцидентів. Серед головних причин таких пригод варто виокремити низький рівень правової обізнаності суб'єктів дорожнього руху та нехтування ними вимогами безпеки. Нормативне регулювання у сфері безпеки дорожнього руху виступає необхідним засобом упорядкування та забезпечення належної організації дорожнього руху й дотримання відповідних норм. Серед інструментів, що використовуються державою для протидії порушенням чинного законодавства про дорожній рух, значну роль відіграє інститут адміністративної відповідальності. Ефективним механізмом протидії правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху є адміністративні запобіжні заходи та засоби впливу примусового характеру [14, с. 186].

Адміністративні проступки у сфері дорожнього руху на сьогодні стали одними з найбільш поширених порушень правопорядку, які суттєво гальмують реалізацію соціально-економічних перетворень і ставлять під загрозу забезпечення законних прав та інтересів громадян, суспільства і держави. Подолання такої негативної динаміки, зниження рівня аварійності на автошляхах та стабілізація дорожньої ситуації можуть бути досягнуті шляхом належного застосування адміністративно-правових механізмів забезпечення безпеки дорожнього руху. Разом з тим, сформована практика постійного посилення тиску примусового характеру на учасників дорожнього руху не забезпечує очікуваних результатів, оскільки нехтування іншими юридичними інструментами нівелює спроби поліпшити ситуацію на автомобільних дорогах країни. Необхідним є впровадження комплексного підходу, що має охоплювати всі без винятку засоби адміністративно-правового впливу у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

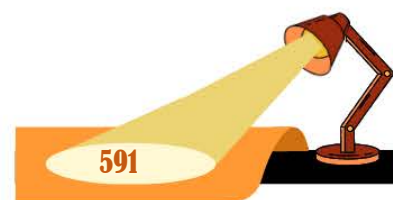
Адміністративну відповідальність доцільно тлумачити як універсальний інструмент охорони публічних правовідносин. На переконання В. Авер'янова, структура адміністративної відповідальності є найбільш придатною для формування засобів, за допомогою яких органи державної влади здійснюють результативний вплив на осіб, котрі порушують встановлені правові приписи [15, с. 361].

Висновки. Таким чином адміністративно-правове регулювання у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху становить юридичний вплив на відповідні суспільні відносини шляхом використання нормативних інструментів і прийомів, за допомогою яких здійснюється реалізація безпеки дорожнього середовища з метою охорони прав усіх його учасників, утвердження законності, профілактики правопорушень, їх припинення та притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності.

Враховуючи викладене, можливо зазначити, що суспільні відносини у сфері зупинки та стоянки транспортних засобів, як складова суспільних відносин у сфері безпеки дорожнього руху, являють собою відносини щодо забезпечення захищеності учасників руху від виникнення дорожньо-транспортних інцидентів і їх негативних наслідків, що досягається за допомогою інформаційного супроводу дорожнього руху, забезпечення належної якості проїзної частини й транспортної інфраструктури, правового та організаційного забезпечення, стану транспортних засобів, системи підготовки водіїв, системи управління безпекою руху, логістичної підтримки та матеріально-технічного забезпечення, рівня правової культури громадян і дотримання ними правил дорожнього руху.

Література:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Додаток до № 51, ст. 1122. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#n2543>
2. Пилипів Р. Новий формат адміністративно-правового регулювання безпеки дорожнього руху. *Національний юридичний журнал: теорія і практика*. 2016. № 4. С. 57–60.
3. Приходько В.І. Окремі аспекти законодавчого регулювання безпеки дорожнього руху в умовах воєнного стану. *Безпека дорожнього руху в умовах воєнного стану* : матеріали Всеукраїнської наук.-практ. онлайн-конф. (в авторській редакції), м. Кривий Ріг, 27 травня 2022 р. Кривий Ріг, 2022. С. 103-105.
4. Бесчастний В.М. Державне управління у сфері дорожнього руху : монографія. Донецьк : ДЮІ ЛДУВС ім. Дідоренка, 2011. 473 с.
5. Горкава В. Адміністративна відповідальність у сфері дорожнього руху: теоретико-правові аспекти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Юридичні науки»*. 2017. № 865. С. 190–197.
6. Кутерга М.В. Поняття та сутність адміністративно-правових засобів забезпечення безпеки дорожнього руху. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2014. Вип. 29. Ч. 2. Т. 2. С. 63–66.
7. Головка В.А. Адміністративно-правове забезпечення захисту соціальних та економічних прав учасників дорожнього руху в Україні: проблеми теорії та практики : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2010. 22 с.

8. Михайлов Р.І. Забезпечення адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері безпеки дорожнього руху в сучасних умовах : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2011. 21 с.
9. Козар Д. Поняття та сутність безпеки дорожнього руху. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 12. С. 176–180.
10. Савін А.В. Безпека на автомобільному транспорті та безпека дорожнього руху. URL: <https://api.dspace.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/bcf1dc97-57a6-4532-92c8-1362e981b64b/content>
11. Стовбур А.А., Федько С.О., Яценюк Л.В. Сучасні технології у регулюванні безпеки дорожнього руху. *Безпека на дорозі* : матеріали III Молодіжної наук.-практ. конф., м. Кривий Ріг, 21 травня 2021 р. Кривий Ріг, 2021. С. 191–194.
12. Олексієнко А.Ю., Щербанська І.М. До питання про чинники безпеки дорожнього руху. *Безпека на дорозі* : матеріали III Молодіжної наук.-практ. конф., м. Кривий Ріг, 21 травня 2021 р. Кривий Ріг, 2021. С. 123–125.
13. Гуржій А.В. Відповідальність за адміністративні проступки проти безпеки дорожнього руху як об'єкт наукових досліджень. *Адміністративне право і процес*. 2012. № 1(1). С. 56–65.
14. Тімашов В., Грицаєнко Я. Адміністративно-правова відповідальність за порушення правил дорожнього руху. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 4. С. 186–191.
15. Авер'янов В.Б. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики. Київ : Факт, 2003. 384 с.

References:

1. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia: Zakon Ukrainy vid 07 hrudnia 1984 roku [Code of Ukraine on Administrative Offences: Law of Ukraine of 7 December 1984]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainiskoi RSR, 1984, Annex to No. 51, Art. 1122. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#n2543> [in Ukrainian].
2. Pylypiv, R. (2016). Novyi format administratyvno-pravovoho rehuliuвання безпеky dorozhnogo rukhu [A new format of administrative-law regulation of road traffic safety]. *Natsionalnyi yurydychnyi zhurnal: teoriia i praktyka – National Law Journal: Theory and Practice*, No. 4, 57–60 [in Ukrainian].
3. Prykhodko, V. I. (2022). Okremi aspekty zakonodavchoho rehuliuвання безпеky dorozhnogo rukhu v umovakh voiennoho stanu [Certain aspects of legislative regulation of road traffic safety under martial law]. *Bezpeka dorozhnogo rukhu v umovakh voiennoho stanu: materialy Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi onlain-konferentsii (Kryvyi Rih, 27 travnia 2022 r.)*. Kryvyi Rih, 103–105 [in Ukrainian].
4. Beschastnyi, V. M. (2011). Derzhavne upravlinnia u sferi dorozhnogo rukhu [Public administration in the field of road traffic]. Donetsk: Donetskyi yurydychnyi instytut LDUVS im. E. O. Didorenka. 473 p. [in Ukrainian].
5. Horkava, V. (2017). Administratyvna vidpovidalnist u sferi dorozhnogo rukhu: teoretyko-pravovi aspekty [Administrative liability in the field of road traffic: theoretical and legal aspects]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika". Serii "Yurydychni nauky" – Bulletin of Lviv Polytechnic National University. Legal Sciences Series*, No. 865, 190–197 [in Ukrainian].
6. Kuterha, M. V. (2014). Poniattia ta sutnist administratyvno-pravovykh zasobiv zabezpechennia безпеky dorozhnogo rukhu [The concept and essence of administrative-law means of ensuring road traffic safety]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii "Pravo" – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Law Series*, Issue 29, Part 2, Vol. 2, 63–66 [in Ukrainian].

7. Holovko, V. A. (2010). Administratyvno-pravove zabezpechennia zakhystu sotsialnykh ta ekonomichnykh prav uchastykiv dorozhnoho rukhu v Ukraini: problemy teorii ta praktyky [Administrative-law provision of protection of social and economic rights of road traffic participants in Ukraine: problems of theory and practice]. Extended abstract of PhD dissertation (Law). Kyiv. 22 p. [in Ukrainian].

8. Mykhailov, R. I. (2011). Zabezpechennia administratyvnoi vidpovidalnosti za porushennia zakonodavstva u sferi bezpeky dorozhnoho rukhu v suchasnykh umovakh [Ensuring administrative liability for violations of legislation in the field of road traffic safety in modern conditions]. Extended abstract of PhD dissertation (Law). Kyiv. 21 p. [in Ukrainian].

9. Kozar, D. (2019). Poniattia ta sutnist bezpeky dorozhnoho rukhu [The concept and essence of road traffic safety]. Pidpryiemnytstvo, gospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, Economy and Law, No. 12, 176–180 [in Ukrainian].

10. Savin, A. V. Bezpeka na avtomobilnomu transporti ta bezpeka dorozhnoho rukhu [Safety in road transport and road traffic safety]. URL: <https://api.dspace.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/bcf1dc97-57a6-4532-92c8-1362e981b64b/content> [in Ukrainian].

11. Stovbur, A. A., Fedko, S. O., & Yatseniuk, L. V. (2021). Suchasni tekhnolohii u rehuliuванні bezpeky dorozhnoho rukhu [Modern technologies in the regulation of road traffic safety]. Bezpeka na dorozhi: materialy III Molodizhnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (Kryvyi Rih, 21 travnia 2021 r.). Kryvyi Rih, 191–194 [in Ukrainian].

12. Oleksienko, A. Yu., & Shcherbanska, I. M. (2021). Do pyttannya pro chynnyky bezpeky dorozhnoho rukhu [On the issue of factors of road traffic safety]. Bezpeka na dorozhi: materialy III Molodizhnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (Kryvyi Rih, 21 travnia 2021 r.). Kryvyi Rih, 123–125 [in Ukrainian].

13. Hurzhii, A. V. (2012). Vidpovidalnist za administratyvni prostupky proty bezpeky dorozhnoho rukhu yak ob'iekt naukovykh doslidzhen [Liability for administrative offences against road traffic safety as an object of scientific research]. Administratyvne pravo i protses – Administrative Law and Procedure, No. 1(1), 56–65 [in Ukrainian].

14. Timashov, V., & Hrytsaienko, Ya. (2020). Administratyvno-pravova vidpovidalnist za porushennia pravyl dorozhnoho rukhu [Administrative-law liability for violations of road traffic rules]. Pidpryiemnytstvo, gospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, Economy and Law, No. 4, 186–191 [in Ukrainian].

15. Averianov, V. B. (2003). Derzhavne upravlinnia: problemy administratyvno-pravovoi teorii ta praktyky [Public administration: problems of administrative-law theory and practice]. Kyiv: Fakt. 384 p. [in Ukrainian].

